

"Catòlics i protestants ja no ens tirem pedres, però falta molta feina per fer"

Dill, 6/02/2017 per Catalunya Religió

(David Casals -CR) L'ecumenisme s'ha consolidat en el darrer mig segle a Catalunya: de ser quelcom pràcticament testimonial i clandestí a haver-se generalitzat en les últimes dècades mitjançant pregàries conjuntes i l'intercanvi de púlpits a principis de cada any en la setmana per a la unitat dels cristians. Ara bé, amb això n'hi ha prou? Què falta per fer? Aquests són els reptes que es van debatre aquest dissabte al teatre de la parròquia de Sant Medir de Barcelona, en una jornada organitzada per [Església Plural](#).

"L'ecumenisme té una bona salut. Ara bé, no tot està fet ni tots participem de la mateixa manera", va assegurar la pastora reformada i presidenta de la mesa de l'[Església Evangèlica de Catalunya](#), **Marta López**.

Segons va dir, l'ecumenisme no ha d'implicar una "unitat, un ordre" comú que aglutini de nou les esglésies cristianes que s'han anat separant en els darrers 2.000 anys. "Cal avançar cap a una harmonia, que pot donar-se amb melodies diferents. Aquí és on està el repte", va assegurar.

En la trobada també es va plantejar què ha de fer l'església catòlica per consolidar el moviment ecumènic, que va començar a caminar a finals del segle XIX, i que en les darreres dècades s'ha consolidat. N'hi ha prou amb les pregàries conjuntes, l'intercanvi de púlpits, i la setmana d'oració per a la unitat dels cristians que es fa cada any, al mes de gener? El teòleg basc **José Arregui** també va donar el seu punt de vista sobre què haurien de fer els catòlics.

500 anys de la reforma

El debat sobre la salut de l'ecumenisme i com han de ser en el futur les relacions entre catòlics, protestants i esglésies orientals ha revifat coincidint amb la celebració, aquest octubre, del 500 aniversari de l'inici de la reforma protestant. Va ser el 31 d'octubre de 1517 quan, a l'actual Alemanya, **Luter** va difondre un document on criticava la compravenda d'indulgències, i que va culminar amb el 'cisma d'occident'.

López va posar de manifest que amb el **papa Francesc**, hi ha hagut un impuls ecumènic, i que així es va posar de manifest el passat octubre, en la [trobada a Suècia](#) entre el pontífex i les esglésies luteranes.

Aquesta pastora va dir que aquesta trobada demostra que "els cristians podem viure en pau i harmonia". Tot i això, es va preguntar què passarà en el futur si, enlloc de Francesc, el proper Papa torna a tenir un perfil teològicament conservador.

Segons López, en qüestions d'ecumenisme, l'actual pontífex ha aconseguit desplegar els avenços en ecumenisme que va fer **Joan Pau XXIII**, en el Concili Vaticà II. Ara bé, va indicar que entre el concili i l'arribada de Francesc, "ha passat mig segle".

Des del món catòlic, s'ha considerat que la visita de Francesc a Suècia ha marcat un abans i un després en l'ecumenisme. López comparteix aquest diagnòstic, tot i que recorda que en l'acte només van participar les esglésies luteranes, i en el protestantisme, hi ha moltíssimes branques més. La seva, la reformada, presbiteriana o calvinista, és profundament ecumènica, digué, però això no passa amb altres esglésies protestants i evangèliques.

La diversitat té més de 1.000 anys

López va posar de manifest que, a l'igual que en l'església primitiva hi havia "divisions teològiques profundes", i que s'evidencien en el llibre dels Fets dels Apòstols el Nou Testament. "Per l'església de Jerusalem, si no et circumcidaves, no eres poble de Déu. L'apòstol Pau no hi estava d'acord", va recordar. D'aquesta manera, va posar de manifest que la diversitat no sorgeix quan fa mil anys, se separen Roma i les esglésies orientals, i quan fa 500 anys, s'inicia la [reforma protestant](#), sinó que és anterior, i que sorgeix ja als inicis del cristianisme.

Aquesta pastora va dir que això posa de manifest que el cristianisme és divers des dels seus inicis, però que pot ser "un sol poble". També diu que això, fa 50 anys, era quelcom molt trencador a Catalunya, on encara hi havia "qui tirava pedres contra els temples protestants o canviava de vorera per no passar-hi per davant".

"Les esglésies poden arribar a acords i declaracions, però això, que fan els de dalt, ha d'arribar a les bases", digué López, que va assegurar que "les pedres" del passat ara han de servir per "construir ponts" i que, tot i que catòlics, protestants i esglésies orientals s'han acostat, hi ha reptes pendants, com poder compartir el sant sopar.

El catolicisme "s'ha de moure"

Per la seva banda, Arregui va assegurar que Luter va fer un "gest profètic". "Fou l'impulsor d'un moviment plural", i que va culminar amb el sorgiment de diferents esglésies protestants.

Per aquest teòleg, el catolicisme "s'ha de moure", i va assegurar que "l'escull i el mur de l'ecumenisme és el propi papat". Segons digué, la pròpia estructura de l'església catòlica és "un os dur" que dificulta la unitat entre els cristians.

"Jo no aspiro a un ecumenisme on hi hagi unitat i més esglésies. El problema no és aquest", digué Arregui, que va dir que tot i que hi ha hagut "petits passos", especialment amb el papa Francesc, encara hi ha molta feina per fer. "El que ens divideix no són les nostres diferències, sinó les construccions humanes, els temors i els prejudicis", va concloure.

Canvis amb Francesc

Tot i això, Arregui va destacar que amb el papa Francesc, hi ha hagut moltíssims gestos cap a les altres esglésies cristianes: les seves trobades amb diferents patriarques de les esglésies orientals; un acord amb el cap de l'església anglicana,

l'arquebisbe de Canterbury (Regne Unit) i també quan va demanar perdó a l'església valdesa, un moviment que va sorgir al segle XI.

“Les esglésies protestants no es veuen reflectides en l'estructura de l'església catòlica” que, segons digué, ha de fer canvis. “Hi ha acord sobre els ministeris, sobre la justificació de la fe, hi ha hagut avenços, però per mi, la qüestió no es resoldrà mitjanant declaracions teològiques o acords”, va dir.

També va dir que un altre element que fa difícil la unitat dels cristians és el paper de la dona. “El model d'església catòlica clerical, masculina i inamovible que segueix en peu” dificulta els progressos, va dir. “Jo no vull que les dones accedeixin al clergat, sinó que l'església catòlica tingui un nou model”, hi va afegir.

Arregui també va fer una crida a acceptar que el cristianisme és divers des dels seus inicis. També que això també succeïa abans del segle XI, quan té lloc la separació entre catòlics i esglésies orientals. “El gran equívoc és pensar que abans del cisma d'orient, tots els cristians miraven al bisbe de Roma com a autoritat suprema”, va dir.